

BUDAPESTA
 Dumineca 24 Iunie st. v.
 6 Iuliu st. n.

Va eși joi'a și duminică.
 Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 47.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
 Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

Despre amabilitate.

Dintre însușirile frumoșe ale femeilor se redica mai pe sus de tôte amabilitatea, care stêrnesce în barbati simțul complacerii și i face adese ori, că se devina cu totul rapiti. Amabilitatea este o calitate eschisiva a secului frumosu, căci scimu bine, cumca femeile dorescu a fi iubite în mesur'a cea mai mare, și că bas'a și fînt'a esistintiei lor este iubirea nemarginita. Ceea ce e pentru barbatu onóra, aceea este pentru femeia iubirea. Femei'a cea mai frumoșă n'are nici o valóre, este o masca fara ânima, deca nu posede farmecul interioru — amabilitatea. Acestu farmecu este netrecatoru și supra-viêza flórea frumsetiei formale. Fața de o frumșetia rara usioru devine urita, ochii cei mai dragalasi își perdu tar'a lor, budiele purpurie se palescu și nu mai suridu amoru; de o tineretia vecinica remâne înse acelu farmecu interioru, acea însușire a ânimei, pe care o numimu cu dreptu cuvêntu amabilitate.

Sê cercâmu de astadata cum și prin ce se manifesta amabilitatea? Când merita femeia sê se numesca „amabila“?

Omul este asemenea pomului tineru și nobilitatu prin altuire. Puterile fizice i se desvólta dupa legile naturi, ier însușirile intelectuale prin crescere buna și îngri-gita. Unde lipsesce crescerea adevărata, cultur'a ânimei, acolo nu dâmu de amabilitate. Femei'a selbatica sêu tieranc'a simpla nu este amabila, cu tôte, că pôte sê fia frumoșă și iubita de ai sei.

În genere se presupune, că femeia amabila apartîne clasei culte, și astfel o înzestrâmu cu niște însușiri noble, cari dau ânimei tineretia vecinica.

Nu încape nici o îndoieła, că amabilitatea se bazeza mai multu pe ânima, decâtu pe darurile spiritului. Scimu cu totii, că femeia pré întielépta, care filosoféza și când n'ar trebui, ne recesce cu totul, și în

Jacob chan.

locu de a fi amabila, devine nesuferibila, căci a dezvoltatu în mesura mai mare aceea, spre ce nu e chiasmata, ier anim'a a remasu nesimțitóre, nu mai jóca rolul principalu. Cultur'a spiritului se însotiesce adese ori cu egoismu, mândria desiertă, resbunare; pe când adeverat'a cultura a ânimei stêrpesce înca din radecina aceste însușiri slabe. Dela barbati nici nu se recere amabilitate, căci la dênșii punemu mai multu pondu pe cultur'a spiritului. „Dela barbatu așteptu taría, elu sê afirmé marirea legii; ier femeia domnesce si sê domnesca numai prin amabilitate“, — dice fórte la locu Schiller. Barbatul tîntesce a natura la marimea spiritului, ier femeia la înavutirea ânimei; si déca își schimbă cursul lor, atunci — ratacescu în lume.

Amabilitatea pôte sê fia *pasiva* si *activa*.

Reul zace în acea împregiurare, că aceste specie ale amabilității nu mergu mâna în mâna, ci mai multu desbinat.

De amabilitatea pasiva se tînu acele femei, cari dela natur'a lor încungîura societătile mari, traiescu în retragere, nu se mândrescu cu frumsétîra dobândita; si asíá amabilitatea lor n'ar mai ajunge la apretiuirea meritata, déca cumva prin întêmplare nu se ivesce la lumin'a țilei. Astfel de femei, acàror numeru e pré restrînsu, sînt asemenea florilor parasite, cari crescu si înfiorescu în pustia, pâna ce vr'unu muritoru nu le zaresce, că sê le admire frumsétîra si mirosul îmbetatoru.

În mai multe feluri se manifesta amabilitatea activa; dar tôte aceste schimbări se potu reduce la amabilitatea naturala si maestríta.

Sînt femei, cari au ânima buna față de toti, se bucura de fericirea altora, si plângu dimpreuna cu cei persecutati de sôrtea vitregă; în mijlocul luptelor amare tîndu fia-caruia mâna de ajutoru, că sê nu aluneca de pe calea virtutii, ci sê tîntesca cu pasi securi la limanul doritu. Si tôte aceste le împlinescu cu cea mai mare îngrigire, din amórea lor nemarginita. Aici jóca rolul de frunte mam'a, care este cea mai amabila între tôte tipurile de femeia, căci ea își sacrifica frumsétîra, vietîra, pentru fericirea omenimei. Ne simțîmu cu totul devînsi, déca ne aflămu în societatea unor femei că si aceste, cari ni se paru a fi trimise de providentia spre fericirea omeniei. Dar acésta amabilitate naturala pe câtu este de apretiuita, pe atâta e si de rara.

Cu multu mai mari radecini a prinsu în timpul nostru amabilitatea maestríta. Caus'a zace în crescerea greșita a copilelor. Sînt femei cochete, cari voiescu a placé, a face învingeri si a secerá laudele unor'a si altor'a; cari cu privirea promitu raiul fericirii, simuléza o iubire nemarginita: ier în realitate sînt niște fiintie — fără ânima! Aceste femei au acea dorintia ferbinte, de a se vedé încungîurate de o mulțime de curtenitori — nebuni, cari sê le totu repetésca predicatul amabilității.

La alte femei amabilitatea este numai unu vestmêntu de parada, pe care îl îmbraca numai când întra prin salóne, ier acasa nu se folosese de elu. Convenindu cu astfel de femei, ne simțîmu de totu suprînsi de amabilitatea lor, si putemu jurá, că ele sînt talismanul celu mai prețiosu pentru barbatu, ângerul pazitoru al familiei. Si vai câtu de amaru ne însielămu! Totu aceste femei sînt acasa niște caprițioșe, mame lipsite de crucea amorului, stapâne tirane, cari voiescu sê domnesca, si domnindu sê amarésca țilele celor din giurul lor. Despre aceste putemu țice cu Auerbach: „Că si în launtrul lor se îmbraca asíá, precum cere mod'a“.

Amabilitatea naturala își respândesce darurile sale fericitóre nu numai în societăti, dar mai vèrtos în cercul sacru al familiei, unde purtarea fatiarita n'are locu. Sê întrămu numai într'o familia măcar cam scapetata, dar unde regin'a casei e amabila, si apoi îndata ne vom convinge, căta placere, căta vioiciune ni se ofere la primul momentu. Tôte lucrurile sînt în ordinea cea mai buna, nimica ce ar puté causá displacere, ier curatien'ia cea mare ne încânta. Dóm'n'a casei e îmbracata simplu, amesuratu stării, fără că sê se póta vedé înse pe rochi'a ei vr'o péta séu vr'unu peticu nepotrivitu, căci gustul esteticu este dezvoltatu în gradul recerutu. Pe lângă acést'a e viala, buna si cordiala față de toti, si astfel cuceresce si încatenéza. Fericita este acea familia, unde se afla o astfel de femeia, căci de acolo disparu că si paserile noptii tôte certele, brutalitățile si neplacerile!

Sê îngrigimu deci de cladirea fericirii casnice prin crescerea buna a copilelor, învetiându-le, că locul adeveratu al femeii a fost si este caminul familiaru, si că farmecul celu mai încântatoru al ei este amabilitatea!
Dr. LAZARU PETROVICIU.

Dup'atâte țile grele...

Dup'atâte țile grele,
Sórele ier s'a ivitu
Si padurea sbucîumata
De furtuni, s'a liniștitu;
Prin 'ntre crengi mai trece înca
Unu suspinu de usiurare.
Apoi pace obosita,
Că dupa o lupta mare!

Toporasiul ce statuse
Plinu de spaima tupilatu,
Din 'ntre umedele frundîe
Capul ier l'a radieatu;
Mii si mii de paserele
Povestescu cu veselîa,
Că viuu ierasi țile bune,
Dupa țile de urgia.

Din furtunele trecute
Nici o urma n'ai aflá,
Déca ici colea o frundîa
Încetu nu ar tremurá,
Déca ici colea prin ierba,
N'ai zarí stralucitoru,
Că o lacrima uitata,
Câte-unu stropu cadîutu din nori.

Sórele mai sus se naltîa
Si c'unu dulce sarutatu
De pe florile duióse
Picurile le-a uscatu,
Si pe radîele lui dalbe,
Că unu visu trimesu din raiu,
Se cobóra zîmbitóre,
Cea d'ântâiu dina de mainu.

MATHILDA PONI n. CUGLER.

Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— Proverbu propagatu. —

(Urmare.)

Elu avea pe lângă sine o juna jupânésa, asu
dice dupa obiceiul locului, déca acésta numire n'ar fi

atâtu de nepotrivita fația cu Iuliana Grasulia, o fetiță că de ver o 18 ani, orfana, înrudită pe departe cu famili'a Inimarea; asiu dîce jupanésă, fiindu că purtă economîa betrânului, dar totu atâtu de bine asiu puté dîce slujnica, căci seversiea tóta munc'a unei servitóre.

Vom reveni la Iuliana, când i va sosi rëndul ei. Acum trebuie sè ispravimú cu cele ce amu apucatu sè spunemu despre coconasiul Iosif.

Domni'a sa când se mutase dela betrânul, erá de ani 23 si jumetate. Pâna la vîrstnicia sèu majoritate nu mai avea deci de câtu sîese luni sèu 26 de septemâni, deca ve place mai bine sè sciti asiá. Trecura si aceste septemâni, una câte un'a, cu încetul si cu greu, dar trecura. Iér în dîu'a în care se împlini sorocul de multu doritu, se întéplá lucrul de care mi-am propusu a ve vorbi.

Erá unu lucru deosebitu, neobiceuitu. Las' că pâna sè vi-l spunu, v'am dusu cu vorb'a cale de o poșta, dar se vedú si de pe vestmintele lui Iosif, căci în acésta dî memorabila se împodobise cu hainele cele mai frumoșe pe care le avea în garderob'a sa, ce e dreptu destul de miserabila; iér dupa ce fu gata împodobitu, se duse pentru prim'a-óra de când se mutase — la tata-seu.

Sosindu dinaintea usiei ciocni cu degetul într' êns'a.

— Întrati, — respunse betrânul Inimarea din laîntru.

Iosif deschise us'a cu „ifos“ si întrá.

Tata-seu, vedîndu-l împodobitu într'o dî de lucru cu cele mai bune vestminte, privi lungu la dînsul.

— Am onóra a-ti aduce a minte, că sînt fiul legitimu al repausatei dómne Zamfira Inimarea nasc. Sîcaita, — dîse Iosif cu unu tonu solenelu si stîndu înfîptu dinaintea tata-seu.

Betrânul Inimarea în primul momentu parú a crede, că ar fi înnebunitu fiul seu, apoi orientîndu-se putînu, se reculese din ratacirea sa si respunse la curios'a amintire a lui Iosif cu o întrebare rostita totu atâtu de seriosu precum rostise fiu-seu cuvintele sale.

— Ce poftesce, domnul fiu al dómnei Zamfira Inimarea nascuta Sîcaita dela Arpagone Inimarea, soçiul dîsei cocóne? — declamá betrânul.

— Dorescu a spune domnului Arpagone Inimarea, că fiul si moștenitorul menționatei dómne astadi a împlinitu etatea de 24 de ani si că prin urmare a devenitu vîrstnicu.

— Primesce felicitările mele, — înterupse betrânul.

— Nu am venitu pentru a primi felicitări, — continuá Iosif, — ci pentru a întrá în stapînirea averei ce mi-a ramas dela repausat'a muma-mea.

— Ce fel? — esclamá Arpagone suprinసు de intențiunea lui Iosif, cu tóte că i erá tata si cu tóte că purtarea sa de acum nu erá de câtu firesecul resultatu al crescerei sale.

— Am venitu, — repetá Iosif, — sè-ti ceru sama si totu-odata averea pe care ai administratu pâna acum în calitatea domniéi tale cá tutorul meu.

Inim'a lui Arpagone din punga de bani ce erá se mai faciú acum si sloiu de ghiatia, când audi acésta cerere formulata cu atâta — nesfiéla. Nu dór că l'ar fi superatu ver o neregularitate în administrațiunea averei, sèu s'ar fi temutu de ver o lipsa, sèu că s'ar fi sfîitu de actul unei dári de sama. Nu, nici decum.

Neregularitate nu putea fi, de vreme ce Arpa-

gone Inimarea erá regularitatea si bun'a regula încarnata, mai alesu fația cu administrațiunea de bani; iér cu dările de sama erá deprinsu, căci pâna acum le facea cătra autoritatea orfanésca. Îi coplesi înse simtiul că de aici înainte nu va mai puté pipai cu însesi mânilé sale banisórii de camata, ce i se aduceau pentru capitalurile remase dela soçi'a sa; închipuirea, că nu va mai puté numerá pe acei banisóri pe fia-care anu odata când i s'aducea, că de aici încolo trebuieá sè se lipsésca de a-i pune în lad'a de feru, de a-i mai scóte de acolo pentru a-i numerá câte odata, singuru cu usile închise, cu nările îmfiate, cu ochii sclipindi, cu mânilé tremurânde, plinu de o voluptate ce nu se póte descrie, că nu mai avea privilegiu de a-i pune apoi iérasu în lada si a-i scóte în fine pentru a-i dá din nou cu camata . . .

Dar Arpagone cá omu iubitoru de buna regula trebui sè recunósca dreptatea cererei lui Iosif, se sculá deci dupa o mica pausa de tacere, în care fusese prad'a acestor regrete, se duse la scriitorul seu unde chiamá si pe Iosif si începú îndata a-si da sama si a predá fiului seu, unu câte unu tóte titlurile referitóre la averea reclamata.

Pâna ce vor gati domni'a lor, noi sè ne ocupámu putînu de Iuliana Grasulia, care veniá si esiá dupa trebuintiele economiei.

Iuliana erá o fîintia fórté caznita, serman'a orfana. Cu tóta cazn'a înse nu se stersese înca de pe fația ei plapânda acelu farmecu peritoru, acelu profumu îmbetatoru al junetiei; cu totu necasul cu care erá împovaratá Iuliana, nu se descuragiase înca deplinu; de câte ori simtiea că desperarea întinde ghiarele sale ascútite asupra ei, alergá la cea mai buna si sincera prietina ce mai avea ea pe lume, se ducea adica dinaintea oglindiei si se consolá privindu la chipul seu; se bucurá vedîndu, că ochii înca i erau limpedi, că colórea lor albastra nu perduse nimicu din luciul lor cerescu, că budiele i erau rumene, cositielé lungi, dintii albi cá néu'a si desi cá margaritarul . . .

Chiar Iosif recunoscuse tóte calitatile si perfecțiunile Iulianei; se încercase deci sè o nebunésca, cum aru dîce betrânele nóstre. Nu isbutise înse, căci mintea Iulianei erá pré sânetósa. Ea nu dede ascultare vorbelor desierte prin cari Iosif se încercá adese ori de a amagi pe Iuliana. Prin acést'a nu voiescu sè ve spunu, că Iuliana ar fi simtítu ver o neplacere fația cu stradan'a lui Iosif, căci care ar fi fetit'ia aceea, atâtu de nepasatóre, pentru că sè nu-i placa magulirea chiar deca ar purcede dintr'o gura câtu de sluta si câtu de prósta.

Iosif nu erá nici slutu, nici prostu afara din cale, Iulianei i placea staruint'a sa, dar nu ascultá de vorbele sale, fiindu că nu-l priviá cá de sam'a ei. Sciea, că toti tinerii de astadi aștepta sè se faca ceva mai tomnatici, pâna sè se însóre, iér Iosif avea înca multu pâna 'n tótna si Iuliana nu voiá nici de cum sè aștepte mai multu de unu anu, doi, de — cá tóte fetele. Sciti că tóte în privint'ia maritisiului cauta mai multu la graba, de câtu la tréba.

Iosif avuse cu ceva înainte de mutarea sa din casele tata-seu unu atacu cu Iuliana; atunci vediu se că staruint'a sa erá zadarnica si se superase pe dîns'a, ceea ce si remase fâra schimbare, căci pré se simtíse atinsu.

Acum, în preocuparea sa, nici nu bagase de sama dusul si mersul Iulianei.

(Va urmá.)

THEOCHAR ALEXI.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	24	6	G. 5 d. R. Nasc. pr. Ioan Botez.
Luni	25	7	s. c. m. Fevronia, ss. Orențiu, Firm.
Marti	26	8	cc. pp. David, Antion, Ioan Goției.
Mercuri	27	9	c. p. Sampsou, ss. mm. Anect, Marciiu.
Joi	28	10	ad. rel. ss. Cir, Ioan, s. m. Papia.
Vineri	29	11	ss. ap. Petru si Pavel.
Samb.	30	12	adun. ss. 12 apostoli, s. m. Meliton.

Sesiunea estraord. a Academiei Române.

Bucuresci 15/27 iunie.

Siedint'ă IX

la 4/16 iunie, deminēt'ă la 9 ore, sub presiedint'ă dlui Ion Ghica. Dl Cretiulescu comunica o adresa a dlui I. Brezoianu, care tramite pentru bibliotec'a Academiei colecțiunea „Curierului rumănesc“ pe anul 1829; se primesce cu multiamire. Se comunica o adresa a dlui Dimitrie Sturdza, prin care propune a se cumperă o serie de 22 bucăți monete romănesci, apartinēndu 9 lui Mircea I si 13 lui Mihail I, fiul lui Mircea, achisițiionate prin dsa, pentru care se cere 63 florini, valōre austriaca. Se decide că sē se libereze acēsta suma. La ordinea dīlei :

discuțiunea despre ortografi'a cu care sē se tiparēscă imprimatele Academiei.

Dl Odobescu face propunerea prealabila de a se amână discuțiunea acēsta pe dōue trei dīle. Mai multi membri aprōba propunerea dlui Odobescu, dl Ionescu înse o *combate*.

Dl Sion observa, că sesiunea este convocata anume pentru constituirea Academiei, conformu cu legea, ceea ce implica de urgentia revisuirea statutelor. *Cestiunea ortografiei* e secundara : ea *s'ar putē amână* chiar pentru sesiunea ordinara.

Dl Romanu dice, că revisiunea sistemului ortograficu este o lucrare fōrte grea si care cere timpu mai îndelungatu de cătu că sē se pōta termină într'o sesiune; cu atātu mai puțin în acēsta sesiune estraordinara.

Dl Hașdeu combate amânarea : crede că discuțiunea nu se va face asupra fondului. Nu e vorb'ă de a se stabili o ortografia. Scopul este de a face o împaciuire între Academia cu publicul si cu sine însasi; si de aceea crede, că discuțiunea de astadi sē se întinda numai asupra modului dupa care ne-amu putē orientă pentru numirea comisiunii.

Dl Babesiu revine a sustinē că cestiunea *nu e de o urgentia* asiă mare; conchide a cere amânare, dându-se preferintă lucrării pentru care este convocata Adunarea în sesiune estraordinara.

Dl Laurianu dice, că cestiunea ne fiindu atātu de simpla, precum si-o închipuescu unii, discuțiunea pōte sē face a perde timpu fāra veri-unu resultatu, deci se pronuncia pentru amânare.

Dl Maniu nu-si pōte dá sēma cum s'ar putē amână discuțiunea, când în siedint'ă precedentă s'a ficsatu pentru astadi.

Dl Cretiulescu dice, că departe de a consimtī la propunerea de amânare, dlui crede că societatea este destul de luminata si nu are de cătu a procede la numirea unei comisiuni.

Se pune la votu propunerea de amânare, si *nu întrunescă majoritate*

Dl Sion dice, că dēca amânarea s'a înlaturatu, dlui se unescă a se numi comisiunea, dara crede că lucrarea acestei comisiuni sē se aduca înainte Academia în sesiunea ordinara viitoare.

Dl Babesiu observa, că subiectul dupa natur'a sa este de resortul secțiunii filologice; cu tōte aceste, fiindu că ortografi'a interesēza pe întrég'a societate, comisiunea trebuie sē fīa compusa din membrii tuturor secțiunilor; dara mai înainte trebuie sē se facă ore-care discuțiune care sē serve că dreptariu si baza de o sistema ore-care.

Dl Caragiāni dice, că sistemele sūnt cunoscute : sūnt fonetisti si etimologisti. Deci, fiindu că este vorb'ă a se aduce o *impaciuire între aceste dōue sisteme*, dlui e de parere, că comisiunea sē fīa compusa din doi fonetisti, doi etimologisti si trei eclecticici.

Dl Hașdeu dice : în realitate nu esista nicairi de cătu ortografi'a fonetica; căci ceea ce este etimologicu astadi, eră foneticu atunci când s'a aplicatu unu modu de scriere la o limba ore-care. La începutu chiar ortografi'a franceza si englesa, atātu de etimologica astadi în aparentia, eră fonetica : se scriă cum se vorbiă. Cu tōte aceste în starea lucrurilor de astadi nu e posibilu în ortografi'a nici fonetismu puru, căci fīa-care individū ar avē atunci dreptul de a aplică pe hārtia idiosincrasile sale personale de pronunciare; nici etimologismul puru, de vreme ce derivățiunea cuvintelor în ori ce limba este în cea mai mare parte necunoscuta sēu controversabila. Posibila si practica este numai o ortografi'a eclectica, relativa, unu termenū mediu între fonetismu si etimologismu. Nu e de parere a numi în comisiune persōne cu idei extreme, ci de aceia cari sūnt gata a face concesiuni; iēra comisiunea sē fīa compusa de unu numeru mai restrīnsu; propune sē fīa de 3 membri, celu multu de 5.

Dl Hodosiu vede că cestiunea este puru filologica; prin urmare, propune că comisiunea sē fīa numita de cătra secțiunea respectiva.

Se consulta Adunarea asupra numerului membrilor cari trebuie sē compuna comisiunea, si se admite numerul de sēpte.

Se procede la votare prin bilete. Se alegu dnii Laurianu, Baritiu, Maiorescu, Odobescu, Caragiāni, Hașdeu si Quintescu.

Siedint'ă X

la 5/17 iunie, deminēt'ă la 9 ore, sub presidiul dlui Ion Ghica. Se comunica o adresa dela

dl Em. Picot, membru onoraru al Academiei, care tramite bibliotecei unu fasciculu : „Pierre Gringore et les comédiens italiens“, — se cetesce epistol'ă

dlui Andreiu Mocioni, prin care face cunoscutu, că împedecatu de bōla nu pōte luă parte la acēsta sesiune, si în fine

dl Odobescu, că raportoru, supune proiectul de statute al organizării Academiei, lucratu de comisiunea numita pentru acēst'a. Se decide a se tipari si apoi a se supune la hotarire.

Siedint'ă XI

la 6/18 iunie, presiedint'ă ordinara. Dl V. A. Urechia împartasiēscă, că executorii testamentari a repausatului

Dimitrie Cazacovicu au decisu, că averea donata de numitul repausatu pentru scopul patrioticu aretatu în testamentu sē o dedice si sē o lase în îngri-girea si administrarea Academiei Române. Ofert'ă se primesce cu beneficiu de inventaru, si se numescă o comisiune în persōnele dlor Ionescu, Maniu si Babesiu, care sē cerceteze propunerea si apoi sē refereze.

Proiectul de statute ale Academiei, tiparitu, se

împarte între membrii, și se decide că discuțiunea lui se se face vineri la 8/20 junie.

Siedintî'a XII

la 7/19 junie, presiđintî'a ordinară; se comunica o adresă a dlui

G. Crețianu, prin care înainteza 12 esemplare din colecțiunea poeziilor sale sub titlul: „Patria și libertate“, spre a se avé în vedere la concursul premiului **Nasturel Herescu**.

Siedintî'a XIII

la 8/20 junie, la ordinea dîlei: discuțiunea proiectului de reviziune a statutelor. După unele observațiuni ale dlilor **Babesiu**, **Ionescu** și **Maiorescu**, se decide a se luă la desbatere proiectul după articoli. La articolul 2

DI Hașdeu propune, că secțiunile se se numesca: un'a „literară-beletristică“, a douăa „istorică-filologică“, iar a treia „físico-matematică“.

DI Laurianu crede, că terminul de „secțiune științifică“ este pre vago, și că mai bine ar fi se se dica „secțiunea științelor esacte.“ Dar nici un'a din aceste propuneri nu se primesce.

La desbaterea §-lui 3,

DI Laurianu dice, că ar fi trebuit pôte se se lamuresca ce se întielege prin cultur'a belelor-arte; în acésta calificare aru întrá mai multe ramure, precum pictur'a, sculptur'a, arhitectur'a și altele. Noi înse n'amu puté dá o asiá întindere activității nóstre, ci sub titlul de bele-arte se ne întindemu activitatea numai la cultur'a literaturii propriu dîsa

DI Hașdeu propune o schimbare radicală în împărțirea atribuțiunilor: e de parerea că secțiunea literară se se ocupe cu cultivarea și încuragiarea literaturii propriu dîsa și a teoriei belelor arte, iar cestiunile de *linguistică* se se tréca în atribuțiunile secțiunii istorice, fiindu că *linguistică* este o cestiune istorică, care nu are nimica comunu cu *beletristică* și *belele arte*.

Nici aceste propuneri nu se primescu.

Siedintî'a XIV.

la 9/21 junie; se comunica o epistola a

dlui **Nic. Densusianu**, care anunția, că motivele de sânetate îl construngu a nu mai puté prelungi misiunea sa istorică în Pesta. **DI** presiđinte consulta adunarea, déca trebuie a se face o invitațiune dlui **Densusianu** a nu staru în deciziunea sa. Se primesce propunerea dlui **Babesiu**, că se se aștepte raportul secțiunii istorice, careia i s'a recomandat cercetarea comunicațiunilor și descoperirilor dlui **Densusianu**.

Se continua discuțiunea asupra proiectului de statute. Articoliu desbatutu se primescu cu puține modificățiuni.

Siedintî'a XV

la 10/22 junie; se continua discuțiunea asupra proiectului de statute. Cestiunea siedintielor septemânale forméza obiectul principalu, și anume că câti membrii se fia de față spre a puté aduce deciziuni?

DI Ionescu a propusu că siedintiele se se țina cu a trei'a parte din numerul membrilor séu ai comisiunii, séu ai Academiei, după natur'a lucrărilor.

DI Odobescu dice, că după amandamentul propusu siedintiele septemânare n'aru fi posibile, căci de nu aru veni membrii în nrul indicatu, séu de ar lipsi numai unul, atunci toti cei ce aru fi venitu, aru fi paralisati de a face ceva. Acést'a nu numai ar împedecá ideia dominantă de permanentia, dar membrii veniti aru perde și timpul și dreptul la diurna.

DI Romanu propune că acestu articolu se se întorca la comisiune, spre a-l redige din nou.

DI Babesiu susține propunerea acést'a.

DI Laurianu propune unu amandamentu, și dice că nrul de a trei'a parte este indispensabilu. Cătu despre diurne, e dreptul că cei ce vor veni, se le primésca.

DI Maiorescu, lasându cestiunea diurnelor la o parte, aréta scopul siedintielor acestora și misiunea ce o au în perspectiva. Siedintiele aceste nu au a lucră cu conclusiuni: au a ascultă comunicațiuni, a face lecturi, a studiá diverse lucrări.

DI Aurelianu susține că siedintiele de septemâna se se póta ținé cu ori ce numeru de membrii; cu atâtu mai multu, că nu au a luá deciziuni de competenția sesiunii generale.

În fine discuțiunea se încheia, dar deciziune nu se pôte aduce.

Siedintî'a XVI

la 11/23 junie; urmându desbaterea, se primesce, că siedintiele ordinare septemânare se se țina cu numerul membrilor presinti ori câti aru fi.

Se primesce, că decisiunile Academiei în sesiune generală se se ia de regula cu majoritatea membrilor presinti, exceptându-se unele casuri, în cari se cere majoritate de două treimi a celor presinti.

Secretarul generalu se alege pe 7 ani.

La începutu siedintiei se presinta 35 esemplare din dram'a „*Diurpaneu ultimul Decebal al Daciei*“, de dl **I. Sioimescu**, spre a se luá în considerațiune la concursul premiilor **Nasturel**.

Siedintî'a XVII.

la 12/24; se continua desbaterea asupra proiectului de statute, se nasce disputa că cum se se numesca membrii ordinari: efectivi, activi, reali, titulari, lucratori? În urma se decide se se numesca numai membrii, iar ceialalti: onorari și corespundinti.

Se votéza pâna la § 22.

Siedintî'a XVIII

la 13/25 junie, sub presiđintî'a dlui **Baritiu**; se comunica o scrisóre a dlui **Picot** prin care mulțiamesce Academiei că l'a numitu membru onoraru. Apoi se continua discuțiunea statutelor.

DI Quintescu dice, că în statute nu se prevede nimicu în privintî'a membrilor cari aru lipsi mai multí ani; dar dnii **Hodosiu**, **Babesiu** și **Odobescu** reflectéza, că acésta nu întra în previsiunile statutelor, ci trebuie rezervata pentru regulamentu.

DI Hașdeu, la discuțiunea relativu la calitățile ce se ceru membrilor academiei la alegere, cere se se stérge din statute cuvêntul de „opere“, și se remâna numai „activitate literară și științifică“, căci potu fi multí eruditi și fără se fi produsu opere. **DI Stefanescu** susține textul, cu modifiçațiune stilară. **DI Romanu** spriginesce pe dl **Hașdeu**. **DI Aurelianu** susține parerea dlui **Stefanescu**, asemenea și dl **Babesiu**; iar dl **Maniu** spriginesce pe dl **Hașdeu**.

DI Sion doresce se se facă o distincțiune între *opere* și *activitate*, căci sînt multí cu activitate literară fórté sgomotósa și cu tóte aceste n'au facutu nimicu seriosu; ar propune unu amandamentu mai riguros, dar vedîendu că Academî'a e destul de luminată, cere închiderea discuțiunii.

DI Laurianu cere se se completeze articolul cu fras'a: „și care totu-d'odata se bucura de o viétia respectabilă“, care a esistatu în statutele vechi. Dsa e susținutu de dnii **Hodosiu** și **Quintescu**.

Dnii Hașdeu și **Babesiu** îl combatu, de óra-ce nu se pôte admite, că două treimi din membrii Academiei se aléga unu membru immoralu.

DI Maniu nu vede unu inconvenientu în amandamentul dlui **Laurianu**; iar dl **Aleksandri** dice, că nu

e de demnitatea Academiei s'è prim'esa ac'èsta propunere.

Nici nu se prim'esece, precum nici ceea a dlui Haşdeu, ci se admite numai modificaţiunea stilara a dlui Stefanescu.

La articolul relativu la discursul de recepţiune al noilor membri, dl Stefanescu cere a se sterge cuvântul de „preferinţia“, pentru că recipiendul s'è p'ota tratá ori ce subiectu, f'ara a fi împedecatu. **Di Aurelianu** combate ac'èsta propunere, si se admite teostul.

Se votéza 28 articoli.

Mai nou dela Academi'a Româna.

Bucuresci 18/30 iuniu.

Precum v'am fost anuciatu, asiá desbaterea statutelor s'a terminatu chiar vinerea trecuta la Academi'a n'ost'ra; dar a mai remasu pe astadi, a se face unu adausu, o provisiune de nevoia, pentru casul când necesitatea de vr'o modificare speciala în statute s'ar constatá, înse recerutul nru de 2/3 dintre toti membrii Academiei nu s'aru puté întruni.

Deci în ac'èsta privinţia astadi s'a primitu espedientele, cà dupa înca dóue convocári, adresate tuturor celor absentii, 2/3 din cei presentii vor puté votá atari modificari.

Acum este, cà statutele în siedinti'a de joi s'è se voteze în totalu, cu 2/3 de voturi. Pentru acea siedinti'a s'au chiamatu espresu toti 30 membrii Academiei, cei absentii din capitala prin telegrafu.

Intr'aceea comisiunea de cinci este însarcinata a elaborá si regulamentele necesari pentru aplicarea practica a statutelor.

Rapórtele secţiunilor si ale comisiunilor înca s'unt — parte mai mare ga'ta si-si aştépta finalisarea prin siedintie. S'è nu pricepeti înse ac'èsta si despre comisiunea de 7 pentru ortografia! Ací oper'a gigantic'á înca nu si-a gasitu nici direcţiunea pe care s'è plece.

A ţinutu, ce e dreptu si ac'èsta comisiune vr'o trei siedintie, dar consultárele prealabile s'au marginitu asupra modului de procedere, incidentalmente ating'endu-se si concesiunile ce aru fi s'è se faca de càtra etimologisti si de càtra fonetisti.

Dar timpul trece si deja pe mai multi domni academici i arde pam'entul sub talpe; s'aru duce, s'è-si mai caute si de alte afaceri, mai v'ertos de s'ánetate; si — e temere, cà Academi'a în scurtu are s'è devina ne-completabila.

Si tocmai pentru de a-i mai atrage si distrage pe domni „nemuritori“, cum deja i numesce p'aici poporul, dl presied. I. Ghica a avutu fericit'a ideia, de a-i angagiá pe toti pentru o escursiune pe s'ámbat'a si duminéc'a viitóre pâna la Piteşti si Argesi.

Puteti s'è vi întipuiti interesant'a parthia. Dupa atáta secolii, grandiosul monumentu, sublim'a arte româna, în cercetarea si admirarea areopagului sciintiei si culturale naţionale moderne! Numai déca timpul, în momentu f'orte frumosu, ar favorisá ac'èsta interesanta întreprindere!

B.

Jacob chan.

Resboiul engleso-afghanu s'a încheiatu. Afghani, cari sub conducerea emirului Sir Ali, mai anu se opusera cu atáta focu pretensiunilor englezesci, în sf'irsit fure siliti a capitulá si a încheiá pace, cu condiţiuni destul de grele, cedându englesilor o parte din teritoru.

Pe când resboiul se încheiá, se schimbá si emirul afghanilor. Sir Ali, carele provocá cu multa usiorinţia acestu conflictu, nu mai este. Când a vediutu, cà nu e bine, elu a fugitu din tíera, si nu peste multu a si muritu.

În locul lui fu proclamatu fiul seu celu mai mare, Jacob chan. Sir Ali nu iubiá pe acestu fiu alu seu, ma între ei se escá o duşmania atátu de mare, încátu emirul închise pe fiul seu, si numi moştenitoru pe fiul seu celu mai tineru.

Dar însedaru. Dupa ce Sir Ali fugi, poporul eliberá pe Jacob chan si îl redicá pe tron. Noul emiru e de 33 ani, are inteligentia si scie englezesc.

I. H.

Cronic'a lumei.

În Austria dílele trecute se facura alegerile pentru senatul imperialu. Resultatul totalu înca nu se scie, dar si pân'acuma se p'ote constatá, cà partid'a asiá numita „fidela-constituţionala“ a perdutu o multime de cercuri. Partidele : conservativa, feudala si naţionala au reesitu învingátore. Se díce, cà ministeriul Stremayr va dimisioná, si Taaffe va fi însarcinatu a compune cabinetul nou.

În adunarea deputatilor României s'au depusu dóue propuneri de soluţiune în cestiunea revisuirii art. 7 din constituţiune. Un'a a fost presintata de dl generalu G. Magheru, si suna astfel : „Ultimul alieneatu de sub art. 7 din constituţiune în cuprindere : „Numai strainii de ritu crestinu potu dobândi împam'enteniarea“, remâne desfiinţiatu, înlocuindu-se asiá : „Strainii de ori ce ritu, cari vor voi în viitoru a se naturalisá în Români'a, vor fi datori a cere individual naturalisaţi'a prin suplica càtra Domnu, — corpurile legiuitóre vor puté a o acordá numai individual si prin majoritatea voturilor de dóue treimi din nruul totalu al celor presintii.“ Cealalta propunere a fost presintata de dl N. Blaremburg, subsemnata si de alti 6 deputati; în ac'èsta, dupa o multime de considerate, se declara cà nu e locu „cátu pentru acum“ la revisuirea art. 7 din constituţiune.

Ismail pasia, fostul vice-rege al Egiptului, se duce. Se díce, cà d'ensul voiesce s'è se asiedie în Neapolea, unde ísi va arangiá unu palatu stralucitu.

Principele Battenberg, dupa ce va fi primitu dílele aceste de càtra Sultanul, la 5 l. c. va sosí la Varna, unde va fi primitu cu mare solenitate de càtra autoritate. De acolo principele va merge la Rusciucu, si apoi la Tirnova, la hotarul acesteia va fi întimpinatu de metropolitul, de autoritati si de represintantii armatei. În díu'a urmatóre principele va jurá pe constituţiune, si apoi va primí omagele. Sér'a va fi iluminatiune. A dóu'a dí principele va emite prim'a sa proclamaţiune, în care va face cunoscutu, cà sub numele Alesandru I a ocupatu tronul bulgaru. Revista militara va încheiá festivitatea, dupa care principele cu suit'a sa va trece prin Plevna la resiedinti'a sa în Sofia, unde iérasi se vor face festivitati, cari au s'è dureze trei díle.

Biserica si scóla.

Parastasu pentru Siaguna. S'ámbat'a trecuta s'a ţinutu în biseric'a gr. or. din cetatea Sibiului parastasu solemn u în memori'a lui Andreiu br. de Siaguna. Cu asta ocaziune a pontificatu énsusi Esc. S. mitropolitul Miron Romanul. La acestu actu a asistatu unu publicu numerosu si alesu.

Instalarea noului episcopu de Gherla se va

ținé probabilmente în 13 iulie. Pr. SSa episcopul Ioan Szabó țilele aceste avea să mērga a-si ocupá resiedinția.

Regele si regin'a, cu ocasiunea iubileului de argintu, precum scriseram, au facutu niște fundatiuni de stipendii; din aceste 7 la universitatea din Viena, 7 la cea din Budapesta, 8 la cea din Clusiu, si 3 la Cernauti. Unu stipendiu e de câte 300 fl. în aur. Tinerii cari vreu să concurga, au a-si tramite recursele până la 10 augustu an. c. la directiunea fondurilor înalte private în Viena.

Domnul României a asistatu, în cursul septemănei trecute la esamenle generale la liceul St. Sava, gimnasiul Mateiu-Basarab, școl'a de comerț si școlele centrala si profesionala de fete, unde a fost întimpniatu, în diferitele clase de dl ministru al instructiunii publice, de dnii directori si profesori. Altet'a Sa Regala a urmatu cu celu mai viu interesu progresele elevilor, punēndu-le Ensusi diferite cestiuni si încuragiāndu astfel silintiele lor si ale întregului corpu didacticu.

Esamenle în Brasiovu la gimnasiul romānu, precum si la școl'a comerciala si reala, se începura în 5 iulie; examenul de maturitate cu școlarii din cl. III comerciala se ținū la 30 iunie, iēr la gimnasiu va fi la 9 iulie.

Esamenle în protopopiatul Oravitiei s'a încheiatu vineri cu comun'a Brosceni.

Societati si institute.

Academ'ia Romāna. Cá cetitorii nostri să fia câtu se pōte de bine si iute informati despre cele petrecute la Academ'ia Romāna, amu cedatu o mare parte a colōnelor nōstre împartesirilor primite dela Bucuresci. Aice mai adaugemu, că Academ'ia votāndu statutele, a proclamatu pe A. S. R. Domnitorul de patronu si presiedinte onoraru al ei.

Asociatiunea transilvana. Despartiemēntul II va ținé adunarea sa generala în comun'a Arpasii inferioru la 13 iulie. Directoru Ales. Micu, actuaru Gr. Negrea.

Societatea Alexi-Șincaiana a teologilor din Gherla în anul trecut a āvutu 35 membrii ordinari, 1 fundatoru; mai multi binefacatori, între cari si dnii Aloisiu Wlad, Florianu Porcius etc. cari au donatu societății cărți; în biblioteca sūnt 610 opuri în 759 volumuri; în casa 1652 fl. 93 cr. Pe anul venitoru societatea s'a constituitu astfel, în frunte cu canonicul D. Coroianu cá supraveghiatoru si cu profesorul Ioan Georgie cá conducatoru: presiedinte Emiliu Lobontiu, vice-presiedinte Emiliu V. Mertiaru, secretaru Teofil Ch. Dragomiru, notaru Nicolae Lupanu, cassaru Nic. Avram, bibliotecaru Ioanu Barbul, controloru George Popu, archivaru Augustin Lazaru.

Ce e nou ?

Moștenitorul de tronul Rudolf s'a dusu din Ischl la Praga, iēr de acolo în taber'a dela Minchovitz.

Ex-imperatēs'a Eugenia, atātu de grozavu agitatata prin mōrtea fiului seu, se mai linisei puținel. Ea aștepta cu doru cadavru, că să-si mai vedā odata uic'e'a sperantia frânta. Depesile de condolentia au ajunsu la nūmerul de două mii. Soț'a maresialului Mac-Mahon a mersu si a esprimatu personal compati-mirea sa.

Iērasi o adresa din Maramuresiu. Postul vice-presiedinte al Camerei Ungarici, dl Várady Gábor, atātu de compromisul prin procesul pentru deco-

rațiuni, decursu de curēndu în Viena, a tramisu o declaratiune în scrisu vice-comitelui Mihalea si prin acesta inteligintiei din comitatu, în care descriēndu faptul, invitā inteligint'ia a-si da parerea despre procedur'a lui. Inteligint'ia s'a si adunatu în numeru mare la cas'a comitatului, si întimpniāndu cu cea mai mare bucuria declaratiunea lui Várady, a decisu în unanimitate si cu entusiasm, că aprobā purtarea lui Várady si că acēsta aprobare i se va aduce la cunoscintia prin unu actu scrisu de toti cei de față.

Ministru de comerțu, br. Gavril Kemény, s'a dusu în Transilvani'a, spre a ținé conferintie în privinț'a îmbunetațirii prasirii vitelor. Prim'a conferintia se va ținé la Clusiu, la care sūnt chiamati toti comitii supremi ai Transilvaniei si represintantii reuniunilor economice de acolo.

Scandalu! Monitorul oficialu al Romāniei publica iērasi 62 nume de dōmne si domnișiore, cari au fost decorate cu crucea Elisabeta. Va să ȳica si acēsta frumoșa ideia naționala este cu totul compromisă! Când crucea Elisabeta se dā la frundia si la iērba, la persōne cari n'au facutu absolutu nimic pentru a o meritā, în sfirșitu la tōte cari o ceru: aceea nu mai are nici o valōre si a devenitu unu obiectu de risu. Astfel apoi damele cari în adeveru au facutu merite, femeile cari se respecta, simțindu-se conșternate, se vor rușinā d'a aretā în publicitate acēsta decorațiune pāngarita.

Sciri economice. Din cercul Oravitiei ni se scrie, că pe acolo holdele peste totu, afara de ovesul semenatu tārđiu, sūnt pān'acuma bune, dupa ploile din septemān'a trecuta, se continua îngropatul cucuruzului; grindina pān'acuma nu a fost; struguri, prune, mere, pere etc. sūnt cam de mijlocu; prin vii s'a gasitu pe acolo unu fel de omida, numita tortrix pille-riana, care pe la Vērsietiu si Biseric'a-Alba se afla de mai multi ani, si a stricatu de totu reu viile.

Bataia de calugaru. Birjarul George Paun din Bucuresci a fost condusu la spitalul Mavrogheni; fiindu batutu de calugarul Nicrostat, protosinghelul sf. mitropolii, ajutatu înca de unu preotu si unu civilu, fiindu că birjarul nu s'a multiumitu cu câtu fusese platitu. („Renasce.“)

Mōrte pentru 50 de cruceri. Ioan Sz. omu saracu din Kemencze, fōrte cunoscutu în cărcim'a de acolo, nu de multu s'a remașitu că pentru 50 de cruceri dēnsul va sari de trei ori dupa olalta în fântān'a din curte. Elu a si facutu ce a ȳisu, si a câștigatu banii; dar într'atāta s'a recitu, încātu peste 48 de ore a muritu.

Unu judecatoru din America, cam betrānu, vedēndu că vini unu advocatu guralivu să pledeze într' unu procesu, înspaimāntatu că va trebui să siēdia multu în caldura, i ȳise: — Domnule advocatu, astadi e o caldura nesuferita si eu sūnt unu omu betrānu. Viēt'ia e scurta, iēr timpul e moneta. De ce suma este vorb'a în afacerea dtale? — De doi dolari, — respunse cu frica advocatul. — Preferu să ti-i dau. — replicā judecatorul: iēca-i! si întorcēndu spatele advocatului încremenitu, judecatorul strigā: „Notari, ȳiceti să se chiama afacerea urmatōre!“

Palatul principelui bulgaru deja se cladesce în Sofia. Lucrările se facu sub conducerea arhitectului Rohrmann, carele va arangiā tōte; singuraticele lucrări asemene se facu de către întreprindictori si industriasi din Viena.

Aniversari'a naserii lui Boccaccio s'a serbatu la 22 iunie cu mare solenitate în locul seu natalu, la Certaldo în Toscana. Cu acēsta ocasiune s'a desvelitu si statu'ul nemuritorului autoru al Decameronului.

Nicolae Bârsan din Transilvania merge cu trenul din Caracal spre Braila. Când ajunge la gar'a dela Braila se dà jos. Cu elu în trenu erau si doi necunoscuti, cari au ramas împreuna cu elu la Braila. Pe când se aflau pe peronul garei, unul din necunoscuti scóte din busunaru o basmea roșia si în ea erau legate câteva lire, dupa ce le cercetéza în presentia tovarasiului seu si a lui Bârsan pléca; dupa câteva minute apare si apuca pe tovarasiul seu, cà i-a furatu basmau'a; tovarasiul néga si dà vin'a pe Bârsan; acesta începe a se vaitá si a scóte totu ce avea în busunare, cà se-i convinga, cà este inocent; scóte si o pungă de pele si le spune cà elu nu are în ea de câtu 3 poli si vr'o cinci galbeni; pungasiul spune, cà polii lui erau gauriti si cere sè-i véda. Bârsan i dà pung'a. Necunoscutul, prin o iutiéla mare întroduce în pungă câteva gologani în locul aurului si dà pung'a, aretându lui Bârsan, cà este inocent si cà-i pare reu cà l'a banuitu. Ié la bataia pe tovarasiul seu, cà elu i-a furatu basmau'a, si pléca cu elu sè-l duca la poliția. Bârsan priviá la acésta scena uimitu. Dupa ce se departéza pungasii, caută în pungă sè véda déca banii sînt acolo; care i-a fost mirarea, când în locul aurului vede câteva bucâti de arama? Alérga numai decâtu la poliția, denuntia faptul; înse banii s'au dusu, càci nici urmele pungasilor nu s'au pututu descoperi.

Sciri scurte. Espositiunea din Alba-Regala s'a închisu la 1 julie, în presint'a unui publicu fôrte micu; în diu'a precedentă s'au publicatu premiile acordate; espositiunea, în totu decursul ei, au fost visitata de 86,542 énsi cari au platitu, si de 45,392 cu bilete gratuite. — **Telegrafistul omoritu**, despre care s'a scrisu în nrul trecut al foii nóstre, s'a numitu Popa. — **Unu lucratoru din Deva** lucrându la Branișca lângă Muresiu, peler'a i-a cadítu în apa; s'a aplecatu dupa ea s'o scóta si valurile îl nepadiră; a lasatu o familia în gele. — **DI George Sierbanu** a facutu censura advocatála si a deschisu cancelaria în opidul Nadlacu, comitatul Cianadu. — **DI primu-ministru Tisza** n'a venitu la Budapesta, precum anunciamu si noi în nrul trecut, dupa alte diuare. — **Unu nou procesu scandalosu** a începutu sè se pertracteze în Viena; acesta é îndreptatu în contra foii umoristice „Die Bombe“, care terorisă pe unii ómeni cà va publicá despre ei articoli compromitetori, de cumva nu vor platí o suma óre-care. — **La Stiaciú** numerul óspetilor s'a urcatu la 310. — **Rugin'a** a facutu paguba mare în holdelé de cátra Aradu ale comitatului Timisióra. — **Térgul din Oradea-mare** a reeșitu fôrte slabu, lips'a de bani é mare, nunai boii au avutu trecere.

Suvenirea mortilor.

Sevastia Muresiánu n. Nicolau, soçi'a binemeritatului nostru barbatu dl **Iacobu Muresianu**, directoru gimnasialu în pensiune si editoru al „Gazetei Transilvaniei“, a încetatu din viétia, în etate de 55 ani, la finea l. tr., iér înmorméntarea s'a facutu la 1 julie în Brasiov. Repausat'a, unu modelu de virtute femeiesca, a fost prim'a membra fundatóre a Reuniunii femeilor române din Brasiovu, é jelita, afara de betránul seu consorte, de fiii si ficele sale: Aurelu actualul redactoru al Gazetei, Elena maritata M. Groza, Iacob, Sevastia si Traianu, de cumnatii si fratii Constantinu Nicolau si Elena G. Ioanu, de nor'a sa Elisa si de ginerele seu maioru M. Groza, precum si de nepoti si nepóte. În eternu amintirea ei!

Alesandru Panciovanu Stoicu, juristu, cancelistu la tribunalul regescu din Biserica-Alba, a încetatu din viétia în mijlocul lunei trecute, în etate de 24 ani.

Ghicitura glumétia

de Ana Pastila.

Unu omu a avutu în tóta averea lui unu lupu, o capra si o varza. Elu avea sè tréca peste o apa; asiá dara ar fi trebuitu sè tréca totu câte unu darabu dincolo. Ar fi trecutú lupul, dar remânea capr'a cu varz'a, si mâncá varz'a; ar fi trecutú varz'a, dar remânea capr'a cu lupul, si mâncá lupul capr'a; va sè dica, cum ar fi trecutú asiá, ar fi fost reu.

Asiá dara întrebarea é, cà cum a trecutú omul cu animale ap'a, cà nici sè remâna dincóce de apa lupul cu capr'a la alalta, nici dincolo de apa sè se întálnésca, dar nici capr'a cu varza la olalta?

Terminul de deslegare é 18 juliu. Cà totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea problemei de siacu din nr. 41:

Albu.	Negru.
1. Td4—d3	Fc2—d3
2. Fgh—c3	Rn.e1—c3
3. Cc6—d4 †	Rc5—d4 : — b4
4. Rn.c7—b6—e7 matt.	

Bine au deslegat'o domnii: Ioanu Popu, Mihaiu Crisiánu si Nicolae Popescu.

Premiul Pa câstigatu dl Mihaiu Crisiánu în Dorna-Campenii.

Post'a Redactiunii.

Dnef M. P. n. C. în Iasi. Ve multiamimu pentru placut'a suprinde ce ni-ati facutu.

Abonantei vechie. Se potu. Ceremu numele, de si îl cam scimú.

Dlui D. D. în Cernauti. Numai puțina paciintia mai ceremu! Doinele s'au publi-

catu deja în „Siedetóre.“ Caus'a întârdiării este si aceea, cà articolul fiindu scrisu cu o ortografia cu totul opusa celeia adoptate de noi, trebe sè se decopieze.

Iasi. Multiamimu. Acusi vom usá de permisiunea acordata cu atáta complesantia.

Dnei A. M. în B. Acusi vom începe sè publicámu unu nou romanu.

Semestrul primu se va încheiá cu nr. 48.

Rugámu de timpuriu pe amicii întreprinderii nóstre, sè binevoiesca a ni dá spriginul si în viitoru. Cà organu socialu si beletristicu, fói'a nóstra va tinde si de acuma înainte a umplé acestu golu în diuaristic'a nóstra; avemu o **multime de corespundinti**, rubricelle nóstre de sciri **informéza** pe cetitori **despre totu** ce se petrece în tiéra si în stráinetate; **partea beletristica** ofere o lectura amusanta si instructiva; **ilustratiunile** nóstre se totu înmultiescu, càci — de si n'amú promisú — în timpul din urma de multe ori si în nrul de joi amú publicatu; **suplementele** de joi asemenea s'au sporitu, càci în semestrul ce espira amú datu de 5 ori. Atérna numai dela spriginul publicului, cà în viitoru **fia-care numeru sè confina câte o cóla intréga.** **Colectantii** vor capetá dupa 4 **esemplare, unul, al 5-le, gratis.** Pretiurile se vedu în fruntea foii.

Proprietaru, redactoru respundetoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.